

Folketinget, eller de samtlige valgberettigede vælge Valgmænd til Landstingsvalgene, maa ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere." Saaledes lød Forslaget i Fjor; nu har det faaet den Tilspøjelse: "saaledes at disse derved hindres i at kunne komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemme." Forslaget var saaledes affattet i Fjor, at f. Eks. ved Valgmandsvalgene til Landstinget maatte ingen Arbejdsgiver i Byerne kræve Arbejde af Arbejdere, som vare Vælgere, selv om der slet ikke var Valg i Købstadkommunen, men kun paa Landet. Denne Affattelse var altsaa uheldig, men navnlig kom det samme frem, at den ærede Justitsminister erklærede, at det slet ikke fortjerede under ham, men hørte hjemme under Indenrigsministeren, og da det ærede Medlem fra Vangeland sagde til den ærede Justitsminister, at hvis den ærede Justitsminister kunde love ham, at denne Bestemmelse skulde blive sat ind paa Valgkresloven, saa vilde han ikke stille Ændringsforslag derom, saa svarede den ærede Justitsminister i Fjor, hvad der var meget rigtigt, at han kunde jo ikke love noget paa sin fraværende Kollega, Indenrigsministerens Vegne, det var noget, han slet ikke kunde svare paa, men for øvrigt fastholdt han, at det slet ikke hørte hjemme paa denne Lov. Da saa det Ændringsforslag kom frem ved 2den Behandling i Fjor, blev det forkastet med 49 Stemmer mod 39. Det forekommer derfor os Forslagsstillere, at naar man gennemgaar Sagens Gang, saaledes som dette Forslag har været fremme og blev behandlet saa vel her som i det andet Ting, og naar man da ser, at Spørgsmaalet om Frihed paa Valgdagen blev udstemt af Helligdagsloven med den Motivering, at det ikke havde hjemme i den Lov, men i en Lov om Valgrettens Udøvelse, maa det Udvalg, der behandler det foreliggende Lovforslag, antages at have overset dette Spørgsmaal. Vi have derfor tilladt os at stille dette Ændringsforslag. For saa vidt der skulde være noget at indvende imod dets Affattelse, vil jo Udvalget, hvis Forslaget, som jeg haaber, vedtages, kunne tage det under yderligere Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale pørt Forslag.

Væjer: Det vil ses, at jeg har stillet et Ændringsforslag til § 2 og et Underændringsforslag til Fleraltets Ændringsforslag Nr. 2. Fra alle Sider er man jo enig om, at Valgstedet skal ligge saa bekvemt som muligt for Vælgernes Fleral; men undtagelsesvis kan det være Tilfældet, at Valgstedet i saa Fald kommer til at ligge uden for Valgkresen, og for saadanne Tilfælde skyldes maa der ske en Forandring i Valglovens § 24, der begynder saaledes: "Det Medlem af Valgbestyrelsen, som er valgt for den Kommune, hvori Valghandlingen foregaar, forestaar alle Forberedelser til Valget" osv. Jeg har derfor stillet mit Ændringsforslag til § 2, og jeg haaber, at den ærede Minister og den ærede Ordfører ville erkende, at der principielt ikke er noget at indvende imod, at Valgstedet ligger uden for Valgkresen, naar væsentlige Grunde tale derfor. Mit Underændringsforslag er nærmest stillet for at afgive en Oplysning. Den ny Landkres, der er foreslaaet nord for Horsens, ligger saaledes, at de Hovedveje, som gaa gennem denne Valgkres, omtrent have Form som en Trefork, der løber sammien i det Punkt, hvor Horsens ligger. Den østlige og den vestlige Gren af denne Trefork ere Særnbaner, men den midterste er en Landevej. De Kommuner, der bo tæt ved denne Landevej, have naturligvis lettest ved at komme til Gedved, der er forslaaet som Valgsted i Kresen. Men de, der bo ved Særnbannerne, der føre til Horsens, ere uheldigere stilled. Jeg tror derfor, at kun en Tredjedel af Kresens Vælgere vilde være tjente med, at Valgstedet bliver det, der er foreslaaet. I øvrigt er mit Underændringsforslag kun et Følehorn. Sidste Gang, da denne Sag var paa Tale, var der i de stedlige Blade megen Stemning for at beholde Horsens som Valgsted, selv om Landkresen blev udstilt. Denne Gang har der ikke været nogen Meningstilkendegivelse derom; men skulde denne Sag vende tilbage hertil, haaber jeg, at det vil være muligt at stille disse Forslag paa ny, hvis de ikke skulde blive vedtagne i Dag. I øvrigt skal jeg ikke stærkt fastholde dem, thi det vil jo være et let Sag for Udvalget at stille dem til 3dje Behandling, hvis der findes Anledning dertil.

Sagd: Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig og henholde mig til, hvad det